

Inleiding

Alverzoening, wie denkt daar als serieus christen met liefde voor mensen nooit eens over na.

Bekend geraakt met de liefde van God zou de (eeuwige) toekomst van mensen ons moeten aangaan.

De Bijbel wijst ons op het verzoeningswerk van Jezus Christus dat heel de mensheid omvat. De vraag waar het bij een alverzoening om gaat is; zullen daadwerkelijk ook alle mensen behouden worden?

De gedachte van alverzoening zelf is er in verschillende vormen en bestaat al sinds de vroegste kerkgeschiedenis.

De eenvoudigste vorm van alverzoening komt er op neer dat uiteindelijk, wel of niet na een periode van straf, alle mensen God zullen erkennen en behouden worden. Een uiterste vorm van alverzoening wordt gevonden bij hen die geloven dat de duivel en zijn engelen na een periode van pijniging en straf uiteindelijk ook tot herstel zullen komen.

Op zichzelf genomen lijkt dit allemaal heel aantrekkelijk. Maar de vraag is of het ook bijbels te verantwoorden is. Ons gevoel is in deze zaken een slechte scheidsrechter.

De christelijke kerk heeft in meerderheid de alverzoeningsleer steeds afgewezen. Vooral bewust van het feit dat dat Gods heiligheid nooit tegen zijn liefde uitgespeeld mag worden.

De belangrijkste pijlen op de boog van de alverzoening zijn:

1. De Bijbel leert dat God de behoudenis van alle mensen wil. En wie kan zijn wil weerstaan?
2. De Bijbel leert geen eeuwige straf.
Eeuwig betekent dan niet eindeloos, maar duidt een beperkte tijdsperiode aan.
3. Als er staat dat "In Christus allen gerechtvaardigd worden", dan is dat toch ook iedereen.

Het antwoord op bovenstaande zaken, in de volgende hoofdstukjes behandeld, zal de aanhangers van de alverzoeningsleer wellicht niet tevreden stellen. Toch is het van belang om bij de verdediging van een standpunt de gehele Schrift te laten spreken en vooral Schrift met Schrift te vergelijken. Het kan en mag niet zo zijn dat we het ene Schriftgedeelte boven het andere verkiezen. Het gevolg daarvan is dat we verzanden in persoonlijke willekeur bij het lezen van de Bijbel en dat kan de bedoeling niet zijn.

Tot slot, hoewel wij een standpunt verdedigen, zijn wij ons bewust dat we over een ontzettend belangrijke zaak spreken, nl. over het eeuwig wel of wee van mensen. Dat is niet zomaar wat en kan niet slechts op een korte zakelijk theologische manier behandeld worden. Daarom wijzen wij hier op twee boekjes die deze kwestie vooral pastoraal erg goed behandelen; "Geloof jij ook in Jezus om niet naar de hel te gaan" van Henk Rothuizen, uitgegeven door Gideon en "Bestaat de hel" van Francis Chan, uitgegeven door boekhandel Medema.

Als broederraad van de Volle Evangeliegemeente Urk menen wij dat een duidelijk stelling nemen tegen deze leer noodzakelijk is en daarom bevelen wij dit artikel van harte bij jullie aan.

1 De wil van God

Er zijn veel Bijbelverzen die er op wijzen wat Gods verlangen is voor alle mensen.

1 Tim.2:4: 'God onze Heiland die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning van de waarheid komen'.

2Petr.3:9: 'Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen'.

1Joh.2:2: 'en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld'

Bovenstaande Bijbelverzen zijn slechts een deeltje van al die Bijbelverzen die duidelijk maken dat God in zijn verlangen heel de schepping heeft besloten in zijn plan en niet slechts een deel. Zijn hart gaat uit naar alle mensen.

Ez. 18:23 zegt: 'Zou ik een welgevalen hebben aan de dood van de goddeloze'?

Het idee dat God blij zou zijn met het verderf waar mensen zelf voor kiezen, of erger nog dat Hij blij en verheugd zou zijn met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht van God (2Tess.1:9), is bijbels niet te handhaven. Opvallend is bijvoorbeeld het verdriet en de ontroering bij Jezus als Hij bekend maakt dat een van de discipelen hem verraden zal. Maar het punt waar het om gaat is, als God wil dat iedereen behouden wordt, wordt dan ook iedereen behouden?

Volgens de aanhangers van de alverzoeningsleer, wordt Gods wil immers altijd tot uitvoer gebracht. Hij is toch almachtig. Wat Hij wil gebeurt toch?

Als we de bijbel bestuderen kunnen wij tweeërlei wil van God ontdekken, nl. zijn "soevereine wil", die geen mens kan weerstaan. En ook zijn "morele wil of wederstandelijke wil".

Dit laatste is de wil die Hij aan mensen voorlegt maar die de mens in de hem gegeven verantwoordelijkheid kan weerstaan. Je kan ook spreken van de "wensende wil" van God. Een sterk voorbeeld hiervan is Matt.23:37 en Luk. 13:34 ; "Jeruzalem... hoe dikwijls heb ik uw kinderen willen vergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild" .

Die verantwoordelijkheid van de mens heeft vanaf het begin tot het eind van de bijbel onbepaalde aandacht in oproepen en waarschuwingen aan Israël en de Kerk. Denk bijv. aan de woorden; 'heden , indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet'(Hebr.3:15).

De ernst van die oproepen en waarschuwingen zullen wij ons ter harte moeten nemen willen wij de (wensende) wil van God in ons leven uitgewerkt zien worden.

Volgens de aanhangers van de alverzoeningsleer blijven de poorten van de hel en de hemel altijd open staan zodat er na een periode van pijniging en straf altijd nog inkeer kan zijn. Maar de ernst van de Bijbelse boodschap is anders. Nergens staat letterlijk dat er na de opstanding en het oordeel nog een mogelijkheid is om terug te keren.

De nadruk in de Bijbel ligt in het heden. En het heden ligt in het hart van de mens. Daar worden eeuwigheidsbeslissingen genomen. Jezus zei: 'Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos.'..(Joh.3:19).

Jezus benadrukt ook in de Bergrede de ernst van "de hel" als mogelijk eindstation. Het is trouwens zo dat niemand het begrip "hel" vaker heeft gebruikt dan Jezus. Dat op zichzelf genomen moet ons al iets zeggen. Voorbeelden:

Matt.5:22; 'Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, zal vervallen aan het gerecht.....en wie zegt dwaas, zal vervallen aan het hellevuur.

Matt. 5:29; 'In dan uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren ga en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde....'

Luc.12:5; 'Ik zal u tonen, wie gij vrezen moet. Vreest Hem, die nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel te werpen. Voorwaar, Ik zeg u, vreest Hem!

David Pawson, de engelse baptist schrijft in zijn boek "de weg naar de hel" ; "Mensen die naar de hel gaan, zullen het ernaar gemaakt hebben. De hele Bijbel door wordt ervan uitgegaan dat de mens verantwoordelijk is voor zichzelf en rekenschap dient af te leggen aan God. Als dat niet zo was, dan zou een oordeelsdag één grote klucht zijn."

2 Eeuwen en eeuwig

Is eeuwig ook eeuwig en wat moeten wij hieronder verstaan?

In de Bijbel is sprake van een eeuwig huis, een eeuwig erfenis, eeuwig heerlijkheid, een eeuwig koninkrijk, een eeuwig God, de eeuwig Geest en eeuwig kracht.

Maar er is ook sprake van eeuwig leven en eeuwig straf.

Is dit alleen maar kwalitatief of ook kwantitatief?

Dus gaat het alleen maar om een kwalitatief leven of ook kwantitatief, dus altijd voortdurend?

Zowel het Oude als Nieuwe Testament spreken over tijden of tijdperken. In het oude testament gaat het zelfstandig naamwoord 'olam' over zo'n ontzettend lange tijd. In het

Nieuwe Testament is daar het zelfstandig naamwoord 'aion'. Dat laatste woord betekent dan; tijdperk, eeuw of soms ook wereld (tijdsbestel).

Het Nieuwe Testament spreekt bijvoorbeeld regelmatig over "deze aion en de toekomstige aion". In Jezus' dagen was dit een zeer bekend begrip bij de joden. Deze toekomstige aion kan heel goed toegepast worden op het Messiaanse rijk of Vrederijk wat komende is. In ieder geval is het zo dat waar dit woord voorkomt de context goed in ogenschouw genomen moet worden om de betekenis te vatten.

Hetzelfde geldt voor 'olam' in het oude testament. 'Olam' is eigenlijk: de verborgen tijd. Dat kan heel ver terug zijn of in de toekomst. Daarom staat er ook letterlijk in Psalm 90:2; 'van oertijd tot eindtijd zijt Gij God'. Ofwel "mé-olam we ad-olam". In onze vertalingen staat dan; van 'eeuwigheid' tot 'eeuwigheid' zijt Gij God.

Een studie van deze begrippen is aanbevelenswaardig en kan ons helpen om het verschil te zien tussen wat eeuwig is of wat juist verbonden is aan een tijdperk.

Het lijkt er daarom op dat God zich ten aanzien van ons bedient van tijdperken. Om het simpel te houden, als voorbeeld; - de tijd vóór Jezus komt, -de tijd na zijn heengaan tot aan zijn wederkomst, en -de tijd van het Messiaanse Rijk zijn al drie van die afzonderlijke tijdperken.

Maar de vraag die ons nu bezighoudt is, bestaat daarmee het begrip eeuwig niet?

Als we naar het bijvoeglijke naamwoord "eeuwig" kijken, is de vraag of dit per definitie vastzit aan een tijdperk. Dus als aion eeuw betekent, betekent dan 'aionisch'(aionion of aionios) leven, leven dat beperkt is tot een eeuw of juist op te vatten als leven over en door de aionen heen. Wij geloven het laatste.

Net als in het Nederlands overstijgt het begrip 'eeuwig' het begrip 'eeuw' in het Grieks en ook in het Hebreeuws. Bij een eeuw denk je aan honderd jaar maar bij eeuwig denkt niemand meer aan die honderd jaar.

Als we in het Hebreeuws spreken van "El Olam", "de eeuwige God" denkt niemand aan een God die beperkt is tot een eeuw. Hetzelfde geldt ook voor het Grieks. Ook de kenners bevestigen dit.

Aan de hand van enkele Bijbelverzen zullen wij bovenstaande aantonen.

- II Corinthe 4:18 "De dingen die gezien worden zijn tijdelijk, maar de dingen die niet gezien worden zijn eeuwig {*aionia*}"
- II Cor 5:1 "Een huis niet met handen gemaakt, eeuwig {*aionion*} in de hemelen"
- I Petrus 5:10 "De God van alle genade die ons geroepen heeft tot zijn eeuwige {*aionion*} heerlijkheid"
- Zo ook Hebreeën 5:9 en 9:12 waar het heil en de verlossing 'eeuwig' genoemd worden, in tegenstelling tot hetgeen slechts tijdelijk was geweest.
- Rom. 16:26 - Maar thans geopenbaard en door profetische Schriften volgens bevel van de eeuwige (***aiónios***) God, tot bewerking van gehoorzaamheid des geloofs, bekend gemaakt onder alle volken.

- 1 Tim. 6:16 - ..die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont, die geen der mensen gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige (**aiónios**) kracht! Amen.

Al deze passages tonen eenstemmig aan dat het woord, op zichzelf, in zijn juiste betekenis genomen, eeuwig of onveranderlijk, onophoudende voortgang betekent, in contrast met het tijdelijke.

Dit geldt ook voor al die verzen in het nieuwe testament die gaan over een eeuwig huis, een eeuwige erfenis, een eeuwige heerlijkheid etc..

De volgende schriftplaatsen maken eeuwig leven in positieve zin duidelijk:

1. Joh. 6:47 - Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig (**aiónios**) leven.
2. Joh. 10:28 - En Ik geef hun eeuwig (**aiónios**) leven; en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in 'eeuwigheid' (**aión**) en niemand zal ze uit Mijn hand rukken.
3. Hand. 13:48 - Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en verheerlijkten het Woord des Heren; en allen die bestemd waren tot het eeuwige (**aiónios**) leven, kwamen tot geloof.
4. Rom. 2:7 – Hun, die, in het goeddoen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige (**aiónios**) leven.
5. Gal. 6:8 - Want wie op zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten; maar wie op de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig (**aiónios**) leven oogsten.
6. 1 Joh. 1:2 - Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en verkondigen u dat eeuwige (**aiónios**) Leven, Hetwelk bij de Vader was, en ons is geopenbaard.
7. 1 Joh. 5:11 - En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige (**aiónios**) leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon.

Wij geloven dat niemand zal durven beweren dat het eeuwige leven en de heerlijkheid die daarbij hoort van tijdelijke aard zal zijn, of ooit nog zal ophouden, laat staan verbonden is aan een enkele eeuw.

Het punt is dan wel dat je het begrip 'eeuwig' aan de negatieve kant ook consequent vertaalt.

De volgende schriftplaatsen maken eeuwige vervloeking duidelijk:

1. Matt. 18:8 - Indien uw hand of uw voet u tot zonde verleidt, houwt hem af en werp hem weg. Het is beter voor u verminkt of kreupel tot het leven in te gaan, dan met twee handen of voeten, in het eeuwige (**aiónios**) vuur geworpen te worden.
2. Matt. 25:41 - Dan zal Hij ook tot hen die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige (**aiónios**) vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.

3. Matt. 25:46 - En dezen zullen heengaan naar de eeuwige (**aiónios**) straf; maar de rechtvaardigen naar het eeuwige (**aiónios**) leven.
4. 2 Thess. 1:9 – Dezen zullen boeten met een eeuwige (**aiónios**) verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte.
5. Judas 7 – zoals Sódoma en Gomórra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen hoererij hebben botgevierd, en ander vlees achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld , onder een straf van eeuwige (**aiónios**) vuur.

“Aionios”(bijv.nw) in het nieuwe testament heeft de algemene betekenis van een voortdurend bestaan op grond van een principe van leven. Aionios is dan ook een :
 “Voortdurend onafgebroken bestaanswijze”

Tot slot nog een opmerking over aion.

Een bijzonder sterke manier om ‘eeuwigheid’ uit te drukken in het Grieks, wordt gevonden o.a. in het boek Openbaring, als er gesproken wordt over de pijniging van de duivel en zijn trawanten.

Openbaring 20:10 : “En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden” . Letterlijk staat er dan ‘tot in de eeuwen van de eeuwen’ . Deze uitdrukking komt 12 keer in het boek Openbaring voor en 8 keer op andere plaatsen in het Nieuwe Testament. In Openbaring wordt het 3 keer gebruikt in negatieve zin, 2x met het oog op Babylon en 1 keer met het oog op satan en zijn trawanten (Openb. 14:11, 19:3 en 20:10).

De andere 9 keer in Openbaring(1:6,18; 4:9; 5:13; 7:12; 10:6; 11:15; 15:7en22:5) en 8 keer op andere plaatsen in het Nieuwe Testament heeft het een positieve betekenis gericht op het bestaan en de heerlijkheid en kracht van God. Een voorbeeld: Openb.15:7; ‘..God, die leeft tot in de eeuwen van de eeuwen’, of Rom. 16:27; ‘Hem, de alleen wijze God, zij, door Jezus Christus, de heerlijkheid tot in de eeuwen van de eeuwen’ . Voor de studenten, zie ook; Gal.1:5, Fil4:20, 1Tim.1:17, 2Tim.4:18, Hebr.13:21, 1Petr.4:11, 5:11.

Met name dus de context van Openbaring geeft aan deze term ‘tot in de eeuwen der eeuwen’ zelf de uitleg.

Als je hier een beperking in wilt zien, zoals sommigen menen vanwege het woordje “tot”, dan zul je die beperking ook ten aanzien van de positieve teksten moeten doorvoeren. En wie zou dat aandurven.

Onze conclusie is dat als de duivel nog tot bekering zou kunnen komen zoals sommigen menen, ze dit concluderen n.a.v. één Bijbelvers dat bovendien niet sterk beargumenteerd kan worden. Dat lijkt ons geen sterke grond voor Bijbeluitleg.

De sterkste argumenten waarin de alverzoeningsleer met een beroep op de Bijbel haar standpunt verdedigt, wordt gevonden in de Bijbelverzen waarin daadwerkelijk het woord “allen” of “heel de wereld” staat.

Bijvoorbeeld:

- Joh. 3:17: ‘God heeft zijn Zoon in de wereld gezonden opdat de wereld door Hem behouden worden’
- Joh.4:42: ‘Deze is waarlijk de Heiland der wereld’.
- Joh.12:47: ‘Ik ben gekomen...om de wereld te behouden’.
- Rom.3:23: ‘Allen hebben gezondigd en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade
- Rom.5:18: ‘Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven. Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden.’
- Rom.11:32: ‘God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen.’
- 1Kor.15:22: ‘Allen zullen in Christus levend gemaakt worden.’
- 1Tim.4:10: ‘God, die een Heiland is voor alle mensen, inzonderheid voor de gelovigen.
- Fil. 2:10: ‘...opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here..’

Voordat we op deze Bijbelverzen ingaan, willen we opmerken dat geen enkele van deze Bijbelverzen de gedachte van een eeuwige hellestraf rechtstreeks weerspreekt. Ook leert geen enkel Bijbelvers dat de straf in de hel maar voor een beperkte tijdsduur is, of dat degenen die daar terechtkomen, na een tijd tot bekering zullen komen en alsnog behouden worden.

Dat op zichzelf moet degenen die uit bovenstaande verzen vlot concluderen dat uiteindelijk alle mensen die ooit geleefd hebben, behouden zullen worden, toch wel iets zeggen.

Dat houdt vervolgens in dat de bovenstaande verzen ook in dat licht verklaard moeten worden.

De reactie zou dan kunnen zijn; we kunnen ook van het omgekeerde uitgaan, dus; bovenstaande Bijbelverzen maken ondubbelzinnig duidelijk dat uiteindelijk alle mensen behouden zullen worden, en dus moeten de Bijbelverzen die over een eindeloze hellestraf lijken te spreken, in dat licht verklaard worden! Wie langs deze weg redeneert, draait dus het hele betoog precies om.

Dit lijkt een wanhopige situatie. Hier lijken immers Bijbelverzen lijnrecht tegenover elkaar te staan.

Toch mogen wij hier niet van uitgaan.

De meeste van bovenstaande Bijbelverzen zijn goed te verklaren met de gedachte dat het dus Gods wens en bedoeling is om alle mensen te behouden. Dat het verzoeningswerk van de Here Jezus er geweest is met het oog op de gehele wereld (Joh.3:17). God wil zich over allen ontfermen.

- Joh.3:17, 4:42 en 12:47 zeggen niet dat de hele wereld ook daadwerkelijk behouden wordt, maar geven alleen de intentie van God weer. We kunnen hier wijzen op wat we schreven over de wensende wil van God.
- Rom.3:23 en 11:32 zijn misschien wel het sterkste argument van de alverzoeningsleer. Hier staat dan toch maar met zoveel woorden dat 'allen' gezondigd hebben (en dat moeten allen zijn die ooit geleefd hebben of nog zullen leven) en (dat allen) om niet gerechtvaardigd worden!

Staat hier dat alle mensen voor eeuwig behouden worden? Nee. De rechtvaardiging wordt in vers 21-31 maar liefst negen keer met een voorwaarde verbonden, en wel het geloof. M.a.w. de context maakt duidelijk dat 'allen' slechts gerechtvaardigd worden in zoverre zij geloofd hebben. En er is niets in deze passage of ergens anders in de Bijbel dat er ook maar enigszins op wijst dat uiteindelijk inderdaad alle mensen tot geloof zullen komen. De Bijbel leert dat de rechtvaardiging voor allen is; maar de Bijbel zegt niet dat ook inderdaad allen door geloof daaraan deel krijgen.

Dezelfde argumentatie kan ook op Rom. 11:32 toegepast worden.

- Rom.5:18 maakt eigenlijk hetzelfde duidelijk. In : 18 gaat het om het aanbod van genade voor alle mensen. In : 19 gaat het niet om het aanbod, maar om de feitelijke aanvaarding van de genade; er is dan sprake niet van allen maar van 'zeer velen'. Wat opvalt in deze tekst is de treffende vergelijking tussen velen en allen.
- 1Kor.15:22 zegt dat 'In Christus alle mensen levend gemaakt worden'. Punt is hier dat er bij staat 'In Christus' . Er is maar één mogelijkheid om in Christus te komen, en dat is langs de weg van het geloof. Dat er allen staat is ook weer te verklaren volgens de intentie en het verlangen van God. Vers 23 geeft een indicatie om wie het o.a. gaat; 'vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst' .

Dit hoofdstuk gaat over de opstanding. In vers 50 is nog een ernstige opmerking, nl. 'vlees en bloed kunnen het koninkrijk Gods niet beërven, en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Joh. 5: 29 spreekt over die andere opstanding, nl. ten oordeel; 'en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.'

En niets in de Bijbel dat wijst op een verandering van staat na de opstanding.

- 1Tim.4:10: God is een Heiland (Behouder) van alle mensen.....

Er staat dat God een 'Behouder is van alle mensen'. Maar wat moeten we dan met het vervolg; 'het meest (inzonderheid of specifiek) van de gelovigen'?? Schenkt God eeuwig behoudenis aan de ongelovigen, maar het meest aan de gelovigen? Wat moeten we ons daar bij voorstellen?

Het meest voor de hand ligt de uitleg dat God in principe de Heiland is voor alle mensen (d.w.z. alle mensen kunnen in principe behouden worden), maar daadwerkelijk alleen van hen die geloven. Vergelijk hier ook mee 1Tim.2:4-6.

- Fil.2:10,11:’alle knie en alle tong zal belijden Jezus is Heer, tot eer van God de Vader..’

Er komt een moment in de geschiedenis dat iedereen dit zal belijden die ooit bestaan gekend heeft.

Alleen staat er niet bij ‘van harte’ . Als dat er bij gestaan zou hebben, zouden we een pleidooi voor alverzoening kunnen houden, maar dat staat er niet. Deut.33:29, Ps. 66:3 en Ps.81:16 spreken bijvoorbeeld over Gods vijanden die Hem veinzend hulde brengen. Het is dan omdat ze niet anders kunnen en moeten erkennen dat Hij de ware God is. Maar veinzend is niet van harte. Het is dus wel een gegeven in de toekomst bij het laatste oordeel dat zelfs de grootste vijanden van onze Heer via de weg van de knieën en lippen zullen moeten erkennen dat Hij de ware Heer en ware God is.

Punt is God wil allen wel behouden. Hij is niet veranderd. Maar Hij verlangt geloof, vertrouwen en gehoor. Hij wil ten diepste gekend zijn en gekend worden. Dat gaat langs de weg van relatie en vertrouwen. Nooit onder dwang. De mens is geen robot maar een wezen met een hart. *In dat hart ligt zijn eeuwige bestemming. ‘Kennen’ komt vóór ‘bestemmen’.* *‘Die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons..’.* (Rom.8:29). Dit Bijbelvers ademt juist dat er een onderscheid gemaakt wordt in die schepping van God, namelijk mensen waar Hij kennis aan heeft en waarnaar Hij al voor de grondlegging van de wereld verlangde.

4. Bijbelse aanwijzingen die alverzoening weerspreken

- De ernst van de Hebreeënbrief

In hebr. 6 wordt na het fundament gesproken over de mogelijkheid van geloofsafval. Dit houdt in dat gelovigen die de Heer gekend hebben afvallen van hun standvastigheid en weer tot een zondige levenswijze vervallen. Op een zodanige manier dat geen herstel meer mogelijk is.

Hebr. 6:4-6 ‘Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten van de toekomstige eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgevallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespottig maken’

Dit Bijbelgedeelte spreekt over een punt waarover een gelovige kan heen gaan waarbij geen terugkeer meer mogelijk is. Waar dit punt ligt, weet alleen God. Het is in ieder

geval bekend bij de mens waar het om gaat. Het vers spreekt heel duidelijk over; “Het is onmogelijk” .

Hebr.9:27: ‘En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel’

Deze brief waarschuwt meerdere malen voor bovenstaande geloofsafval. Hebr. 10:26,27 zegt; ‘Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over, maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspanningen zal verteren’.

Hebr.3:12-15: ‘Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij, door af te vallen van de levende God, maar vermaant elkander dagelijks, zolang men nog van een heden kan spreken, opdat niemand van u zich verharde door de misleiding van de zonde; want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwikt vasthouden. Als er gezegd wordt: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals bij de verbittering.’

M.a.w. er bestaat geloofsafval. Dit ligt niet bij God maar bij de mens die afdwaalt en niet open staat voor correctie.

Wat hier valt op te merken is dat wij geloven dat de alverzoeningsleer de ernst uit het evangelie haalt.

Daarbij doen haar aanhangers Gods krachtige oproep tot bekering NU in deze tijd tekort, omdat ze er ten onrechte bij voorbaat van uitgaan dat allen LATER wel behouden zullen worden.

- Het begrip “Verkiezing”

Over verkiezing en uitverkiezing is veel geschreven. En er zijn voorbeelden genoeg waarbij men zich kan afvragen of men bij de uitleg van het begrip “uitverkiezing” wel rekening heeft gehouden met het verlangen en de reikwijdte van de liefde van God. Daarom zijn er ook meerdere varianten te vinden in de verschillende theologisch kerkelijke hoeken.

Maar verkiezing is in de kern “verkiezing in Christus”. Het gaat er om dat we uitverkoren zijn “In Hem” . Het geloof in Hem is de basis van onze verkiezing. Vanuit dat grondprincipe kunnen we dus ook concluderen dat iemand dus wel of niet “uitverkoren” kan zijn. Als je uitverkoren bent hoor je dus niet bij de groep die niet uitverkoren is.

In het Nieuwe Testament zijn hier veel Bijbelverzen over en gaat dit begrip over hen die horen bij het volk van God

Jezus zegt bijvoorbeeld in Matt. 24: 24 : ‘zodat zij ware het mogelijk ook de uitverkorenen zouden verleiden’. Of denk aan de tekst in Matt.22:14: ‘velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren’.

Met name dit laatste vers staat in scherp contrast met iemand die niet uitverkoren is. Als je gelooft in ‘alverzoening’, en daarmee dus ook het behoud van alle mensen, komt daarmee het begrip “verkiezing” of “uitverkiezing” op de tocht te staan.

Opvallend is ook nog dat 1Tim.5:21 spreekt over de uitverkoren engelen. Dus ook daar is een scherpe scheiding aanwezig.

Niets in de bijbel maakt duidelijk dat die scheiding zal vervagen of verdwijnen.

- De diepte van het kwaad in het hart van de mens

Volgens Jezus' woorden in Joh.3:19, ligt het oordeel daar waar de mens de duisternis verkiest boven het licht.

Bijbelverzen die gaan over 'het hart' kunnen dit verduidelijken.

Psalm 10 is veelzeggend over het hart van de goddeloze; : 11: "Hij zegt in zijn hart: God vergeet het" . Of Psalm 36:2 "De zonde spreekt tot de goddeloze, diep in zijn hart" .

In Jes.26:10 staat; 'Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid; hij handelt slecht in een land van recht, en de majesteit des Heren ziet hij niet.'

Hier is veel over te zeggen, maar het punt is dat de goddeloze blijft waar hij is en geen gerechtigheid wil leren.

Dit laatste bijbelvers past ook bij Ezechiël 47 waar staat in vers 11; "de moerassen en de poelen zullen niet gezond worden". Dit bijbelvers staat in een context waarin alle wateren op aarde gezond gemaakt zullen worden (behalve de moerassen en poelen dus) en is heel goed toe te passen op de mensheid in het komende Messiaanse Rijk .

Een conclusie die hier genoemd mag worden is dat de alverzoeningsleer een feitelijke ontkenning is van de diepte van het kwaad. Zonde wordt vaak als ziekte gezien waarvan men genezen moet worden. Maar de bijbel leert ook dat de zonde en het kwaad verankerd in het hart van een mens ten diepste opstand is tegen God waarmee gebroken moet worden.

Het punt is dat er mensen zijn die hun binnenste afsluiten en liever kiezen voor hun boze weg dan dat hun leven tegen het Licht wordt gehouden.

- De scheiding die groter wordt en niet kleiner

De bijbel zegt in Openb. 22:11; 'Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd.

De scheiding wordt dus niet kleiner maar groter naarmate de tijd vordert waar wij nu in leven. Aan dit Bijbelvers wordt gelijk het oordeel gekoppeld in vers 12; 'Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naar dat zijn werk is'.

Het is een kwestie van tijd waarin rechtvaardigheid in mensen toeneemt, en ook onrechtvaardigheid in mensen toeneemt. Zoals een oogst die steeds rijper wordt. Die oogst wordt pas geoogst als de volle rijpheid aanwezig is.

In Openb. 14:14-20 wordt gesproken over de oogst die door een engel wordt binnengehaald. Het is geen goede oogst. Vers 18,19 zeggen; 'Zend uw scherpe sikkel uit en oogst de trossen van de wijngaard der aarde, want zijn druiven zijn rijp. En de engel wierp zijn sikkel op de aarde en oogstte van de wijngaard der aarde en wierp het in de grote persbak van de gramschap Gods. In openb.19:15 staat dat Jezus deze persbak treedt.

Het oordeel zal niet makkelijk zijn voor hen die willens en wetens de verkeerde dingen doen in hun leven. 2Petr.2:3 zegt over sommigen; 'het oordeel houdt zich reeds lang met hen bezig en hun verderf sluimert niet'.

5. Slot

Als broederraad hebben wij gemeend dat het voor ons als gemeente noodzakelijk is om duidelijk te zijn waar we staan betreffende de alverzoeningsleer.

Daarin is het onmogelijk om elk onderdeel dat hiermee te maken heeft, te behandelen. Bijvoorbeeld de aard van de hel of de aard van de straf die de veroordeelden ondergaan is niet behandeld. Hiervoor verwijzen wij naar het boekje van Francis Chan, zie bronvermelding.

En wat te zeggen over het Messiaanse tijdperk dat eens over deze hele wereld zijn uitwerking zal krijgen.

Ook zijn we niet ingegaan op de ruimte van het oordeel over de mensheid die geoordeeld wordt bij de laatste twee oordelen. Matt. 25 en Openb. 20 hebben over de scheiding die daar gemaakt wordt, en die eeuwig is, veel te zeggen.

Waar wij echter op vertrouwen is een rechtvaardig God en Vader die op de hoogte is van elk feit en de beste hartenkenner is in het heelal en die boven alles het beste dat Hij had, zijn Zoon Jezus Christus, gegeven heeft, waardoor elk mens tot zijn bestemming kan komen. Daarbij is geen ruimte voor een leer van alverzoening, hoe aanlokkelijk dat ook lijkt.

Alverzoening, wie hoopt daar niet op . Het verlangen dat allen behouden zullen worden spreekt tot ons hart. Vooral omdat we weten dat het verzoeningswerk van onze Here Jezus is gericht op de hele wereld .

Toch laat een eerlijk onderzoek van de Bijbel een ander beeld zien. Namelijk dat de scheiding tussen schapen en bokken, gelovigen en ongelovigen, heiligen en onheiligen voortduurt tot op de laatste bladzijde van de bijbel. Niets wijst er op dat die eeuwige scheiding zal wegvallen of vervagen.

De wedstrijd van het behoud van elk mens wordt gespeeld op het veld van het hart. Dat hart is beslissend.

"Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de oorsprongen des levens."

Spr.4:23

Uw broederraad

Bronvermelding

“Geloof jij ook in Jezus om niet in de hel te komen”, door Henk Rothuizen, uitgegeven door Gideon.

“Bestaat de hel, een bijbelse verkenning”, door Francis Chan, uitgegeven door Medema.

“ De weg naar de hel, eeuwige kwelling of verdelging” , door David Pawson, uitgegeven door Opwekking.

“Alverzoening, besproken en weerlegd door Willem J. Ouweneel”, uitgegeven door Medema

“Het kennen van de Allerhoogste”, door A.W. Tozer, uitgegeven door drukkerij-uitgeverij Pieters b.v.

Een internetartikel over het begrip “eeuwig”, door Dr. D. I. Barst,
http://www.apologetique.org/nl/artikelen/religie/Christ_theologie/bijbel/Bijb_theol/DB_eeuwig.htm

Een internetartikel over de alverzoeningsleer, door Jildert de Boer,
http://www.verdiepingenaansporing.nl/vena/index.php?option=com_content&view=article&id=228:eeuwige-verlorenheid-vernietiging-of-alverzoening&catid=29:artikelen-vena&Itemid=56